

der er omtalt af andre, skal jeg ikke komme ind paa, og jeg skal derfor slutte med den Udtalelse, at jeg tror, Befolkningen venter at faa en Lov, hvori det er klart og tydeligt fremstillet, hvorledes de skulle opføre Bygninger, hvad de have at varetage, og hvad de ikke skulle varetage, og venter, at Loven bliver saa tydelig, at de, der skulle føre den ud i Livet, heller ikke kunne misforstaa den. Naar disse to Ting ske Fyldest, tror jeg, at denne Lov vil vække Tilfredshed, og saa vil et Krav være opfyldt, som Befolkningen længe har stillet, men som forgæves har maattet vente paa sin Løsning. Forholdet har paa visse Steder været saaledes, at ingen ret har vidst, hvad der paa Brandvæsens-omraadet var gældende Lov og Ret.

J. J. Jensen (Vejle Amts 5te Valgkreds): Jeg kan godt springe over at udtale min Anerkendelse af Lovforslaget, da det er en Selvfølge, at jeg som Kredsforstander i en af vore Bygningsbrandkasser er særdeles veltilfreds med, at dette Lovforslag er fremkommet. Men med al Anerkendelse har jeg dog, da jeg formoder, at jeg ikke personlig kommer til at deltage i den videre Forhandling om denne Sag, følt Trang til at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa at paase, at Loven ikke bliver til alt for stor Gene for Befolkningen. Der er enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag, som pege i den Retning, og som endnu ingen har haft Øje for, og derfor har jeg ment ikke helt at kunne tie stille. Jeg skal i den Henseende særlig pege paa § 47, der omhandler Bygningsfogeden. Der staar i denne Paragraf: „Der skal til ham“ — altsaa Bygningsfogeden — „ske Anmeldelse om enhver paataenkt Nybygning, Om- eller Tilbygning eller Opførelse af Skorsten eller Bagerovn“ o. s. v. Nu finder jeg det ganske i sin Orden, at der ved Nybygninger sker denne Henvendelse, og at Bygningsfogeden skal have tilbørligt Tilsyn med disse Bygningers Opførelse. Men jeg kender af Erfaring lidt til, hvorledes den Ting kan fortolkes. Jeg ved, at nede i Sønderjylland have de netop en Lov, svarende til denne, og der have de den allerstørste Gene af denne Bestemmelse. Saa snart en eller anden uden Anmeldelse flytter et Vindue en hel eller en halv Alen eller faar en Dør restaureret eller maaske anbragt paa en lidt anden Plads, viser det sig, at de leve under meget ubehagelige Forhold. Det er altid en Mulkt paa Halsen, saa snart en eller anden velvillig Gendarm

ser det. Jeg synes dog, det er overflødigt, at vi ogsaa her skulle komme ind paa den Trafik. Det kunde jo tænkes, at en havde Bygningsfogeden til Uven, og at denne ad den Vej kunde komme vedkommende til Livs. Skal man anmelde enhver Smaa-ting for Bygningsfogeden og have Attest for, at man har Lov at gøre den Slags Ting, kunde denne Attest snart blive dyrere end selve Bekostningen ved Reparationen. Det tror jeg dog, vi skulle være Befolkningen for. Skulle vi ved enhver Smule Til- og Ombygning henvende os til Bygningsfogeden for at faa en saadan Attest, kan dette føre til, at vi saa at sige skulle have en Arkitekt for enhver Smule, der skal ombygges, i alt Fald for enhver Nybygning, som man ikke selv er i Stand til at fremskaffe Tegning til. Man kan dog ikke saadan hen i det blaa forklare Bygningsfogeden, hvad det er, man vil, saa at han siger: Byg I bare væk! For saa har Bestemmelsen ingen Ting at sige. Naar vi skulle lovgive paa dette Omraade, maa vi være nogenlunde sikre paa, at de Bestemmelser, vi indføre i Loven, kunne overholdes, thi at faa Bestemmelser indførte, om hvilke vi paa Forhaand vide, at der ikke kommer noget ud af dem, synes jeg ikke om.

En anden Sag vil jeg anbefale, nemlig at vore Brandvæsensinstitutioner ude paa Landet kunde faa et alvorligt Tilhold om Forbedring. De Sprøjter, vi have paa Landet, ere mildest talt i en slet Forfatning. Vi vide meget godt, at naar de komme til Ildebrand, er den Nytte, de gøre, forsvindende. Nu kan der jo ikke gøres ret meget for den Bygning, hvor Ilden er udbrudt, men der kan gøres meget for de Nabobygninger, som ere truede, det er særlig herom, at Arbejdet skal koncentrereres, og et godt udviklet Brandvæsenssystem kan afværge, at Ilden breder sig. Vi se saa tit, at naar Sprøjterne skulle trækkes ud og prøves ved de saakaldte Sprøjteøvelser, er enten det ene eller det andet i Uorden, og at naar der kommer Ildebrand og Sprøjterue skulle bruges paa Brandstedet, ere de næsten ubrugelige. Her var en Opgave at tage op, og selv om Kommunalbestyrelserne i Øjeblikket synes, det er haardt at skulle anskaffe Sprøjter og den Slags Ting, bør man finde sig i det, for de nuværende Tilstande kunne ikke taales længere. Et Fremskridt her vil man i Længden være vel tjent med.

L. Jensen (Sorø Amts 5te Valgkreds): I Sommer læste jeg i Avisen om et Til-